

Evropski varuh
človekovih pravic

Prevod te strani je bil narejen s strojnim prevajanjem [Povezava]. Strojni prevodi lahko vsebujejo napake, ki bi lahko zmanjšale jasnost in natančnost, zato varuhinja človekovih pravic ne prevzema odgovornosti za kakršna koli odstopanja. Za najzanesljivejše informacije in pravno varnost glejte zgornjo povezavo z izvirno različico v jeziku angleščina. Za več informacij si oglejte našo [jezikovno in prevajalsko politiko](#) [Povezava].

Odločba glede odločitve Sveta EU, da zavrne možnost popolnega dostopa javnosti do dokumentov v zvezi s tristranskimi pogajanjmi o emisijah motornih vozil (primer 360/2021/TE)

Odločba

Primer 360/2021/TE - Preiskava uvedena dne 26/02/2021 - Odločba z dne 11/10/2021 - Zadevna institucija ali organ Svet Evropske unije (Nadaljna preiskava ni utemeljena) |

Primer se je nanašal na zavrnitev Sveta EU, da omogoči popoln dostop javnosti do dokumentov v zvezi s tristranskimi pogajanjmi med Svetom, Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo o osnutku zakonodaje o emisijah motornih vozil. Svet je omogočil dostop le do delov dokumentov, za katere je ugotovil, da jih zahteva zadeva, pri čemer je trdil, da bi razkritje preostalih delov lahko ogrozilo tekoči postopek odločanja.

Pregled dokumentov, ki ga je opravila preiskovalna skupina evropske varuhinje človekovih pravic, je pokazal, da zakriti deli vsebujejo strategijo Sveta za pogajanja s Parlamentom. Ti zakriti deli niso bili razkriti Parlamentu, ko je Svet pritožniku zavrnil dostop.

Evropska varuhinja človekovih pravic je potrdila, da bi njihovo razkritje med pogajanjmi lahko resno ogrozilo pogajalski položaj Sveta. Zato so bila v navedem okviru zakritja upravičena. Kljub temu pa je menila, da bi bilo treba dokumente razkriti po tem, ko so bili v tristranskih pogajanjih doseženi dogovori o teh vprašanjih.

Med preiskavo je Svet opredelil tri dodatne dokumente, ki jih je razkril Parlamentu pred tristranskimi srečanjmi. Evropska varuhinja človekovih pravic je menila, da gre za pomembne zakonodajne dokumente in da bi njihovo razkritje javnosti omogočilo, da pravilno spremlja tristranska pogajanja in v tej ključni fazi skuša vplivati na zakonodajni postopek. Zato je Svetu predlagala, naj razkrije te tri dokumente. Svet je predlog sprejel.

Pritožnik je izrazil nezadovoljstvo z izidom, zlasti kar zadeva oceno evropske varuhinje človekovih pravic, da se upošteva odločitev Sveta, da se med tem, ko so pogajanja potekala,

nekateri deli dokumentov ne razkrijejo. Evropska varuhinja človekovih pravic je zato končala preiskavo s potrditvijo svoje ocene in podrobnejšo opredelitvijo sklepov, do katerih je prišla.

Ozadje pritožbe

1. Pritožnik je 23. novembra 2020 zaprosil Svet EU, naj mu odobri dostop javnosti do:

„Dokumenti, povezani s tristranskimi pogajanjmi o predlogu UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o spremembi Uredbe (ES) št. 715/2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil

Ti bi morali vključevati vsaj:

ST 12384 2020 INIT (30. 10. 2020)

ST. 12384 2020 REV. 1 (03-11-2020). “

2. Svet je 6. januarja 2021 zavrnil dostop do dveh dokumentov, ki sta izrecno navedena v pritožnikovi prošnji (dokumenta ST 12384/20 in ST 12384/20 REV1). Pri tem se je sklicevala na izjemo, določeno v pravilih EU o dostopu javnosti do dokumentov, pri čemer je trdila, da bi razkritje dokumentov lahko ogrozilo postopek odločanja, ki poteka. [1]

3. Istega dne je pritožnik pozval Svet, naj ponovno preuči svojo odločitev (z vložitvijo „potrdilne prošnje“). [2] Sklical se je na sodno prakso EU [3] in zlasti trdil, da so dokumenti trialoga del zakonodajnega postopka, do katerega imajo državljani pravico dostopa. Zagotavljanje dostopa do takih dokumentov bi javnosti omogočilo boljše spremljanje postopka odločanja in okrepilo njegovo legitimnost. Pritožnik je tudi ugotovil, da njegova prošnja ni bila omejena na dokumenta ST 12384/20 in ST 12384/20 REV1, ampak se je nanašala na vse dokumente, povezane z zadevnimi tristranskimi pogajanjmi.

4. Svet je 16. februarja 2021 sprejel sklep o pregledu (v nadaljnjem besedilu: potrdilni sklep). Opredelila je pet dodatnih dokumentov, ki spadajo na področje uporabe pritožnikove zahteve. Svet je v svojem sklepu:

- Je odobrilo popoln dostop do enega od petih dodatnih dokumentov, ki vsebuje stališča treh institucij na začetku tristranskih pogajanj.
- Odobrilo dostop do delov preostalih šestih dokumentov, vključno z dokumentoma ST 12384/2020 in ST 12384/2020 REV1. Svet se je pri utemeljevanju svoje odločitve, da prikrije dele navedenih dokumentov, ponovno skliceval na izjemo, določeno v pravilih EU o dostopu javnosti do dokumentov, za zaščito postopka odločanja v teku [4]. Svet je trdil, da prikriti deli opisujejo njegovo pogajalsko strategijo o določbah v osnutku zakonodajnega besedila, za katere v tristranskih pogajanjih s Parlamentom še ni bilo doseženo soglasje. Ker so te redakcije vključevale kompromise, ki jih je Svet morda pripravljen sprejeti, je Svet trdil, da bi to

spodkopalo njegovo pogajalsko stališče. Poudaril je, da Parlament ne deli svoje pogajalske strategije s Svetom. Da bi Svet razkril svojo strategijo, bi to privedlo do asimetričnih razmer.

5. Svet je tudi ugotovil, da sodna praksa, na katero se sklicuje pritožnik, ne izključuje možnosti, da institucije zavrnejo dostop do zakonodajnih dokumentov, da bi zaščitile postopek odločanja v okviru potekajočih dialogov [5]. Svet je nadalje menil, da ni prevladujočega javnega interesa za popolno razkritje dokumentov. Pritožnik je navedel splošne argumente, ki ne dokazujejo, da bi moralo načelo preglednosti prevladati nad razlogi, ki jih je navedel Svet in ki utemeljujejo zavrnitev polnega dostopa.

6. Pritožnik se je 19. februarja 2021 obrnil na varuhinjo človekovih pravic.

Predlog varuha človekovih pravic za rešitev

7. **Preiskovalna skupina** varuha človekovih pravic je pregledala neredigirane kopije šestih spornih dokumentov. Varuhinja človekovih pravic je po prejemu pisnega odgovora Sveta [6] na pritožbo zaprosila za pregled nadaljnjih dokumentov Sveta v zvezi z zadevnimi tristranskimi pogajanjmi.

8. **Varuhinja človekovih pravic je na** podlagi analize pregledanih dokumentov, pisnega odgovora Sveta in pripomb pritožnika na ta odgovor 18. junija 2021 Svetu predlagala rešitev [7]. V svojem predlogu rešitve je varuhinja človekovih pravic menila, da:

- Dialogi so sestavni del zakonodajnega postopka. Kot je Splošno sodišče poudarilo v sodbi *De Capitani* iz leta 2018, bi morala imeti javnost možnost, da med pogajanja spremlja pripravo zakonodajnega predloga za uveljavljanje svojih demokratičnih pravic. To pomeni zlasti dostop do vseh stolpcev v dokumentih s štirimi stolpci, ki sledijo stališčem različnih institucij med tristranskimi pogajanjmi [8].
- Svet je glede na prihodnja tristranska pogajanja pripravil vseh šest zadevnih dokumentov v tej preiskavi. Vsak dokument vsebuje tabelo s štirimi stolpci, v kateri so navedena stališča treh institucij na začetku tristranskih pogajanj (prvi trije stolpci), in četrti stolpec.
- Svet je zakril dele četrtega stolpca v vsakem od teh dokumentov. **Redigirani deli vsebujejo strategijo Sveta za pogajanja s Parlamentom: določbe, o katerih se ni mogoče pogajati (rdeče črte), o katerih bi Svet lahko bil prožen, in morebitna kompromisna stališča.** To vključuje navodila predsedstvu Sveta o tem, kako se pogajati o stališču Sveta o določenem členu ali uvodni izjavi: ali naj sprejme kompromis o nekaterih določbah (če je to potrebno za dosego splošnega dogovora) ali predlaga alternativno besedilo v zvezi z nekaterimi členi ali uvodnimi izjavami, če bo Parlament na sejah pokazal prožnost. Svet je razkril tiste dele četrtega stolpca, v katerih so bili s Parlamentom doseženi začasni kompromisi, vključno s pogajalsko strategijo Sveta o teh vprašanjih.
- **Vsebina četrtega stolpca v šestih dokumentih, ki so predmet te preiskave, se razlikuje od vsebine četrtega stolpca v zadevi *De Capitani*.** V tem primeru sta **si zakonodajalca** izmenjala zadevne dokumente (ki so v četrtem stolpcu vsebovali začasno kompromisno besedilo, o katerem so se dogovorile institucije). Prikriti deli dokumentov v tej zadevi **niso bili posredovani Parlamentu**, ko je bil zavrnjen popoln dostop.

- Če bi bila med pogajanji objavljena pogajalska strategija institucije, **bi to lahko resno ogrozilo njihovo pogajalsko stališče in posledično sedanji postopek odločanja**.
- Splošno sodišče je v zadevi *De Capitani* menilo, da bi morala imeti javnost v demokratičnem sistemu možnost spremljati tristranska pogajanja, da bi vplivala na zakonodajni postopek v tej ključni fazi. V ta namen je treba javnosti omogočiti dostop do stališč, predlogov in/ali pripomb, **ki so jih institucije predložile za pogajalsko mizo**, ter ji omogočiti, da se seznani s predhodnimi rezultati tristranskih pogajanj.
- Splošno sodišče ni navedlo, da bi morala biti javnost med pogajanji seznajena s *pogajalsko strategijo* institucij. Vendar varuhinja človekovih pravic meni, da **bi bilo treba po tem, ko bodo v tristranskih pogajanjih doseženi začasni kompromisi, razkriti ustrezne dele dokumentov, vključno s pogajalsko strategijo Sveta o teh delih**.
- Trije dodatni dokumenti, ki jih je Svet med preiskavo posredoval varuhinji človekovih pravic, so enakovredni dokumentom v štirih stolpcih, obravnavanim v zadevi *De Capitani*. Vsebujejo začasne kompromise med sozakonodajalcema ter razvijajoča se stališča, predloge in pripombe treh institucij, kot so bili izraženi na dialogu, ki poteka. Zato **bi bilo treba opredeliti, da dodatni trije dokumenti spadajo na področje uporabe pritožnikove zahteve za dostop do dokumentov, in bi morali biti v celoti razkriti**.

9. Glede na te premisleke je varuh človekovih pravic predlagal, **naj Svet pritožniku razkrije tri dodatne dokumente s štirimi stolpci, ki jih je posredoval varuhu človekovih pravic.**

10. **Svet se** je strinjal, da bo upošteval rešitev, ki jo je predlagala varuhinja človekovih pravic, in odobril dostop do treh dodatnih dokumentov [9].

11. Pritožnik ni bil zadovoljen s predlogom varuha človekovih pravic za rešitev. Pritožnik je zlasti menil, da ni konkretnih dokazov o posebnem in dejanskem tveganju resne oslabitve postopka odločanja, če bi bilo zadevnih šest dokumentov v celoti razkritih.

12. Pritožnik se je skliceval na prejšnjo prošnjo za dostop do dokumentov iz leta 2018, v kateri je Svet zaprosil, naj razkrije vse dokumente v zvezi s tristranskimi pogajanji o osnutku direktive o avtorskih pravicah na enotnem digitalnem trgu. Svet je opredelil šest dokumentov, ki jih je med pogajanji v celoti razkril. Pritožnik je podvomil o razliki v pristopu k obema zahtevkoma.

13. Pritožnik je navedel tudi, da so nekatere delegacije držav članic podvomile v utemeljenost trditve Sveta, da bi popolno razkritje dokumentov lahko ogrozilo tekoči postopek odločanja [10].

14. Pritožnik je nadalje opozoril, da je Evropski parlament na zahtevo že objavil tri dodatne dokumente.

Ocena varuha človekovih pravic po predlogu rešitve

15. Varuhinja človekovih pravic pozdravlja pozitiven odziv Sveta na njen predlog rešitve. Vendar ugotavlja, da je pritožnik nezadovoljen z izidom.

16. Varuhinja človekovih pravic želi v odgovor na pomisleke pritožnika podati pripombe glede (a) vsebine četrtega stolpca, ki je predmet te preiskave, in (b) njene ocene, na podlagi katere je bilo ugotovljeno, da je bila odločitev Sveta, da ne odobri popolnega dostopa, upravičena, medtem ko so tristranska pogajanja o teh vprašanjih še potekala.

a) Vsebina četrtega stolpca

17. Dokumenti s štirimi stolpci se uporabljajo za olajšanje tristranskih pogajanj. Prvi trije stolpci vsebujejo začetna stališča treh institucij (Sveta, Parlamenta in Komisije) v zvezi z vsako uvodno izjavo in členom osnutka zakonodajnega predloga. Ta tri začetna stališča institucij so javna.

18. Četrty stolpec se običajno uporablja za spremljanje razvijajočih se stališč institucij v tekočih trialogih, za oceno začasnih kompromisov ali za beleženje pripomb, podanih med pogajanj. Institucije, ki sodelujejo v trialogu, si te vsebine izmenjujejo.

19. Vsebina četrtega stolpca v obeh zadevnih dokumentih v zadevi *De Capitani* je bila taka, kot je opisana zgoraj. Vseboval je začasno kompromisno besedilo in predhodna stališča predsedstva Sveta v zvezi s predlaganimi spremembami Parlamenta. **To besedilo je bilo posredovano Parliamen t. [11] Varuh človekovih pravic tudi razume, da sta sozakonodajalca delila** šest dokumentov s štirimi stolpci, ki jih je pritožnik pridobil leta 2018 v zvezi s predlogom direktive o avtorskih pravicah na enotnem digitalnem trgu [12] .

20. Vendar Svet uporablja tudi predlogo s štirimi stolpci za beleženje svojih notranjih razprav in pogajalskih strategij v razvijajočih se tristranskih pogajanj. To so ločeni dokumenti, ki služijo ločenemu namenu.

21. Četrty stolpec šestih spornih dokumentov v tej preiskavi vsebuje pogajalsko strategijo Sveta v zvezi s tekočim trialogom, kot je opisano zgoraj.

22. Varuhinja človekovih pravic je potrdila, da se vsebina redigiranih delov četrtega stolpca v času odločitve, da odobri le delni dostop, ni delila s Parlamentom.

23. Na podlagi zgornje analize je varuhinja človekovih pravic v svojem predlogu za rešitev ugotovila, da je vsebina četrtega stolpca v dokumentih v tej preiskavi popolnoma drugačna od vsebine v zadevi *De Capitani* . Sozakonodajalca sta si dokumente v štirih stolpcih v navedeni zadevi *že izmenjala*. Nasprotno pa četrty stolpec, ki se obravnava v tej zadevi, vsebuje pogajalsko strategijo Sveta, ki *ni bila posredovana* sozakonodajalcema in ki se je nanašala na pogajanja, ki so potekala.

b) Ocena, na podlagi katere je bilo ugotovljeno, da je bil popoln dostop, ki ga je zavrnil Svet, upravičen

24. Svet je razkril le tiste dele svoje pogajalske strategije v zvezi z uvodnimi izjavami ali členi, o

katerih je bil v tristranskih pogajanjih že dosežen začasni dogovor. Svet je v potrdilnem sklepu v bistvu trdil, da bi odobritev dostopa do redigiranih delov povzročila **pritisk drugih pogajalskih strani**, kar bi oslabilo njegovo pogajalsko stališče in spodkopalo postopek odločanja, ki poteka.

25. Varuhinja človekovih pravic je v svojem predlogu rešitve ocenila, ali je razumno, da Svet zavrne popoln dostop javnosti na podlagi izjeme iz Uredbe 1049/2001 za zaščito postopka odločanja v teku [13].

26. V skladu s sodno prakso Sodišča je postopek odločanja „*resno ogrožen*“, kadar bi razkritje zadevnih dokumentov **verjetno znatno vplivalo** na postopek odločanja. [14]

27. Varuhinja človekovih pravic meni, da je bilo razumno predvidljivo, da bi razkritje pogajalske strategije Sveta oslabilo njegovo pogajalsko stališče in s tem znatno vplivalo na postopek odločanja.

28. Pritožnik trdi, da bi morala varuhinja svoje mnenje utemeljiti na posebni občutljivosti osnutka zakonodaje o emisijah motornih vozil. Trdil je, da mu je Svet predhodno razkril dokumente v zvezi s pogajanjem o osnutku direktive o avtorskih pravicah na enotnem digitalnem trgu, ki je tudi občutljiv predlog.

29. Kot je navedeno v predlogu za rešitev varuha človekovih pravic, **prikriti deli dokumentov vsebujejo strategijo**, ki jo Svet namerava upoštevati v tekočih pogajanjih. Dokumenti, ki jih je pritožnik predhodno pridobil v zvezi s pogajanjem o osnutku direktive o avtorskih pravicah na enotnem digitalnem trgu, pa takih vsebin niso vsebovali. Nasprotno, vsebovali so vsebino, **ki je bila že posredovana drugim institucijam**. Občutljivost datoteke o emisijah motornih vozil je obravnavana v nadaljevanju.

30. Potem ko je ugotovil, da bi popolno razkritje šestih spornih dokumentov lahko ogrozilo postopek odločanja, ki poteka, je varuh človekovih pravic nato presodil, ali obstaja prevladujoč javni interes za razkritje. V ta namen je varuhinja človekovih pravic menila, da je javni interes za razkritje dokumentov trialogov, medtem ko tristranska pogajanja še potekajo.

31. V demokratičnem postopku odločanja morajo biti zakonodajalci za svoja dejanja odgovorni javnosti. Poleg tega ima v skladu s Pogodbama EU vsak državljan pravico sodelovati v demokratičnem življenju EU, zato je treba odločitve sprejemati čim bolj javno in v kar najtesnejši povezavi z državljani. [15] Da bi državljani lahko uresničevali svoje demokratične pravice, morajo imeti možnost podrobno spremljati postopek odločanja v institucijah, ki sodelujejo v zakonodajnih postopkih, in imeti dostop do vseh ustreznih informacij. Kot je Sodišče navedlo v sodbi v zadevi *De Capitani*, je „izraz javnega mnenja v zvezi z določenim začasnim zakonodajnim predlogom ali sporazumom, dogovorjenim v okviru trialoga in izražen v četrtem stolpcu preglednice trialogov, sestavni del uresničevanja demokratičnih pravic državljanov EU“. [16]

32. Varuhinja človekovih pravic meni, da mora imeti javnost, da bi lahko sodelovala v tristranskih pogajanjih in tako vplivala na zakonodajni postopek v tej ključni fazi, dostop do

stališč, predlogov in/ali pripomb, **ki so jih institucije dale na pogajalsko mizo**, ter da mora poznati predhodne rezultate tristranskih pogajanj.

33. V zadevi *De Capitani* je Sodišče ocenilo, ali bi morala biti javnost sposobna videti četrti stolpec dokumentov s štirimi stolpci, ki so bili izmenjani med sozakonodajalcema. Parlament je trdil, da bi razkritje četrtega stolpca povzročilo **pritisk javnosti** na pogajalsko skupino, predsedstvo Sveta pa bi postalo bolj pozorno pri izmenjavi informacij in sodelovanju s pogajalsko skupino Parlamenta. Parlament je tudi trdil, da „*nič ni dogovorjeno, dokler ni vse dogovorjeno*“. [17] Sodišče je te argumente zavrnilo. [18]

34. Varuhinja človekovih pravic je v tej preiskavi ocenila, ali bi bilo treba sprostiti pogajalsko strategijo Sveta, ki je ni razkril drugim institucijam. Pritožnik ima prav, da opozarja na posebno občutljivost osnutka zakonodaje o emisijah motornih vozil. Nedvomno obstaja veliko zanimanje javnosti za osnutek zakonodaje. Vendar varuh človekovih pravic ni ugotovil javnega interesa za razkritje, ki bi prevladal nad dejstvom, da bi razkritje pogajalske strategije Sveta, medtem ko pogajanja še potekajo, lahko ogrozilo pogajalsko stališče Sveta.

35. Vendar je varuhinja človekovih pravic v svojem predlogu rešitve poudarila, da bi bilo treba, ko bodo v tristranskih pogajanjih doseženi začasni kompromisi, načeloma razkriti ustrezne dele dokumentov v zvezi s temi začasnimi kompromisi, vključno s pogajalsko strategijo Sveta v zvezi s temi začasnimi kompromisi. Na ta način lahko javnost *naknadno* pregleda pogajalsko strategijo Sveta, da bi bila institucija odgovorna za svoja dejanja med pogajaji.

36. Glede na zgornjo analizo varuhinja človekovih pravic meni, da Svet med pogajaji o zadevnih delih zakonodajnega predloga ni storil nepravilnosti pri zavrnitvi popolnega dostopa do šestih zadevnih dokumentov.

37. Ker je Svet sprejel predlog varuhinje človekovih pravic, da se v celoti objavijo dodatni trije dokumenti v štirih stolpcih, ugotovljeni med preiskavo, nadaljnje preiskave niso upravičene.

Zaključek

Varuh človekovih pravic na podlagi preiskave zaključi ta primer z naslednjo ugotovitvijo:

Svet ni storil nepravilnosti pri zavrnitvi popolnega dostopa do šestih zadevnih dokumentov, medtem ko pogajanja o ustreznih delih zakonodajnega predloga še potekajo.

Ker je Svet sprejel predlog varuhinje človekovih pravic, da se v celoti objavijo dodatni trije dokumenti s štirimi stolpci, ki so bili ugotovljeni med preiskavo, nadaljnje preiskave niso upravičene.

Pritožnik in Svet EU bosta obveščena o tej odločitvi .

Emily O'Reilly evropska varuhinja človekovih pravic

Strasbourg, 11. 2021

[1] Člen 4(3), prvi pododstavek, Uredbe 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=celex%3A32001R1049>. [Povezava]

[2] V skladu s členom 7(2) Uredbe 1049/2001.

[3] Sodba Splošnega sodišča (sedmi razširjeni senat) z dne 22. marca 2018 v zadevi T-540/15, *Emilio De Capitani proti Evropskemu parlamentu*,

<https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=T-540/15> [Povezava]

[4] Na podlagi prvega pododstavka člena 4(3) Uredbe št. 1049/2001.

[5] Sodba Splošnega sodišča (sedmi razširjeni senat) z dne 22. marca 2018 v zadevi T-540/15, *Emilio De Capitani proti Evropskemu parlamentu*, točka 112.

[6] Pismo Sveta Evropske unije evropskemu varuhu človekovih pravic o zavrnitvi zagotavljanja popolnega dostopa javnosti do dokumentov, povezanih s tristranskimi pogajanjmi o emisijah motornih vozil: <https://www.ombudsman.europa.eu/nl/correspondence/en/140735> [Povezava]

[7] Predlog evropske varuhinje človekovih pravic za rešitev v zadevi 360/2021/TE o zavrnitvi Sveta EU, da javnosti zagotovi popoln dostop do dokumentov v zvezi s tristranskimi pogajanjmi o emisijah iz motornih vozil: <https://www.ombudsman.europa.eu/nl/solution/en/144725> [Povezava]

[8] Sodba Splošnega sodišča (sedmi razširjeni senat) z dne 22. marca 2018 v zadevi T-540/15, *Emilio De Capitani proti Evropskemu parlamentu*, točka 98.

[9] Odgovor Sveta Evropske unije na predlog evropske varuhinje človekovih pravic o rešitvi v zadevi 360/2021/TE: <https://www.ombudsman.europa.eu/nl/correspondence/en/144726> [Povezava]

[10] Pritožnik se je skliceval na izjavo, ki sta jo objavili Nizozemska in Švedska v zvezi s potrdilno odločbo v tej zadevi.

[11] Dokumenti so bili v lasti Parlamenta. Sodišče je dokumente opisalo v točki 6 sodbe: „Tabele v spornih dokumentih vsebujejo štiri stolpce, od katerih prvi vsebuje besedilo zakonodajnega predloga Komisije, drugi pa stališče Parlamenta in predloge sprememb, tretji stališče Sveta, četrto pa začasno kompromisno besedilo (dokument LIBE-2013–0091–02) ali

predhodna stališča predsedstva Sveta v zvezi s spremembami, ki jih je predlagal Parlament (dokument LIBE-2013-0091-03) .“ (poudarek dodan). Sodišče podrobneje pojasnjuje odstavka 93 in 94:

„93 Iz dokumenta LIBE-2013-0091-02 je zlasti razvidno, da je besedilo iz četrtega stolpca primer klasičnega zakonodajnega dela v zvezi z organizacijo agencije, in sicer Europolom, opredelitvijo njegovega odnosa z nacionalnimi organi in njegovimi nalogami, sestavo upravnega odbora itd. Ta stolpec vsebuje splošna pravila, ki prikazujejo dogovorjene redakcijske spremembe, navedbo točk, o katerih se bo razpravljalo pozneje, ali temo nadaljnje razprave, ki jo kaže izraz „idem“ na nekaterih točkah, in več praznih polj .

94 Kar zadeva dokument LIBE-2013-0091-03, se zdi, da tudi četrti stolpec ne vsebuje občutljivih informacij in vsebuje le omejeno število splošnih pravil ter več navedb, kot so „Parlament je pozvan, naj ponovno preuči svojo spremembo“, „spremembe Parlamenta se lahko upoštevajo“ ali „sprememba Parlamenta bi se lahko odražala v uvodni izjavi“ in več praznih polj.“

[12] Četrti stolpec šestih dokumentov vsebuje kompromise, ki so bili začasno dogovorjeni na tristranskem sestanku ali okvirno dogovorjeni na „tehničnem sestanku“. Vsebuje tudi besedilo, ki ga je predlagal Svet, s pripombami o tem, kako bi bilo treba ta predlog obravnavati v pogajanjih. Na kratko, vsebuje stališče Sveta, ki je bilo postavljeno na pogajalsko mizo in so si ga sozakonodajalca tako delila že ob razkritju dokumentov.

[13] Člen 4(3), prvi pododstavek, Uredbe 1049/2001.

[14] Upoštevena sodna praksa je povzeta v točkah. Od 63 do 65 sodbe *De Capitani* :

„63 [...] uporaba izjeme iz člena 4(3), prvi pododstavek, Uredbe št. 1049/2001 zahteva, da se dokaže, da bi dostop do zaprošenih dokumentov lahko konkretno in dejansko ogrozil varstvo postopka odločanja institucije in da je bila verjetnost, da bo ta interes ogrožen, razumno predvidljiva in ne zgolj hipotetična [...]

64 V skladu s sodno prakso je postopek odločanja „resno“ oslavljen v smislu člena 4(3), prvi pododstavek, Uredbe št. 1049/2001, zlasti če razkritje zadevnih dokumentov bistveno vpliva na postopek odločanja. Presoja te resnosti je odvisna od vseh okoliščin primera, med katerimi so zlasti negativni učinki na postopek odločanja, na katerega se sklicuje institucija v zvezi z razkritjem zadevnih dokumentov [...]

65 Te sodne prakse ni mogoče razlagati tako, da institucijam nalaga predložitev dokazov za ugotovitev obstoja takega tveganja. V zvezi s tem zadostuje, če izpodbijana odločba vsebuje oprijemljive elemente, iz katerih je mogoče sklepati, da je bila nevarnost oslabitve postopka odločanja na dan sprejetja te odločbe razumno predvidljiva in ne zgolj hipotetična, kar dokazuje zlasti obstoj objektivnih razlogov, na podlagi katerih je bilo mogoče razumno predvideti, da bi bil postopek odločanja ogrožen, če bi bili dokumenti razkriti [...]“

[15] Člen 10(3) PEU.

[16] Sodba Splošnega sodišča (sedmi razširjeni senat) z dne 22. marca 2018 v zadevi T-540/15, *Emilio De Capitani proti Evropskemu parlamentu*, točka 98.

[17] Sodba Splošnega sodišča (sedmi razširjeni senat) z dne 22. marca 2018 v zadevi T-540/15, *Emilio De Capitani proti Evropskemu parlamentu*, točka 7.

[18] Sodišče je ugotovilo, da nič v spisu zadeve ne kaže na to, da bi Parlament lahko razumno pričakoval odziv, ki bi presegal tisto, kar lahko od javnosti pričakuje kateri koli član zakonodajnega organa, ki predlaga spremembo osnutka zakonodaje (točka 99). Sodišče je ugotovilo tudi, da glede na to, da institucije v okviru trialogov izražajo svoja stališča o določenem zakonodajnem predlogu in se strinjajo, da bi se lahko njihovo stališče tako spremenilo, dejstvo, da se ti elementi nato na zahtevo razkrijejo, samo po sebi ne more ogroziti medsebojnega lojalnega sodelovanja, ki ga morajo institucije izvajati v skladu s členom 13 PEU (točka 104). Nazadnje je Sodišče ugotovilo, da lahko javnost popolnoma razume, da se lahko v skladu z načelom, da „nič ni dogovorjeno, dokler ni vse dogovorjeno“, informacije iz četrtega stolpca med tristranskimi razpravami spremenijo, dokler ne bo dosežen dogovor o celotnem besedilu (točka 102).